

e-mail: emil@sosialurin.fo

Ítróttur

Sosialurin - Box 76 - 110 Tórshavn - Tlf. 31 47 20 - Fax 31 47 20

**Lesið eisini
ítróttin á
internetinum**

www.sosialurin.fo

Hyggja ov skjótt út um eingjagarðarnar

Fótbóltur: Formaðurin í NSÍ ásannar, at royndirnar vístu, at teir og jugoslaviski venjarin kendu ikki hvønn annan nóg væl, áðrenn teir skrivaðu undir avtalu

Týsdagin skrivaðu vit í blaðnum, at jugoslaviski venjarin hjá NSÍ, Milan Cimburovic, hevði fingið at vita, at hann skuldi ikki halda fram í starvinum, sum hann hevði havt, síðani farið varð undir fyrireikingarnar til kappingarárið 1999. Fundur skuldi vera mánaðkvöldið millum starvsnevndina og nú fyrrverandi venjaran, har greiða skuldi faast á, hvussu viðurskiptini millum felagið og venjaran skuldu greiðast. Fundur var mánaðkvöldið. Vit skilja á lagnum, at øll viðurskiptini eru ikki komin uppá pláss enn, men at partarnir eru samdir um, at teir í felagi skulu finna eina loysn.

Vit høvdu fegnir viljað havt eina viðmerking frá Milan Cimburovic, sum vit fyrri ikki so langari tíð síðani høvdu drúgt prát við her í blaðnum, men venjarin hevur í fyrstu atlogu valt ikki at gera nakrar viðmerkingar, men tær fara kanska at koma seinni.

Jákup Mortensen, formaður í NSÍ, sigur seg vera harman um, at samstarvið skuldi halda so stutta tíð:

– Milan Cimburovic hevur verið hjá okkum í góðar triggjar mánaðir, og vit hava einki at seta inn á hann sum person. Fakligi førleikin var helst eisini tann, sum tað kann roknast við av einum venjara, men sum tíðin leið vísti tað seg, at tað, teir kalla kemiin, millum hann og spælarnar var ikki, sum hon skuldi vera, og tá spælarnir søgdu seg ikki at hava álit á venjaranum, og tað sást aftur í avrikunum á vøllinum, so høvdu vit í nevndini ikki so nógv at velja í. Í staðin fyrri at draga málið út, valdu vit at gera skjótt av, og tað rokni eg við fer at vísa seg vera besta loysnin fyrri allar partar.

Fleiri hava gjort skótt av

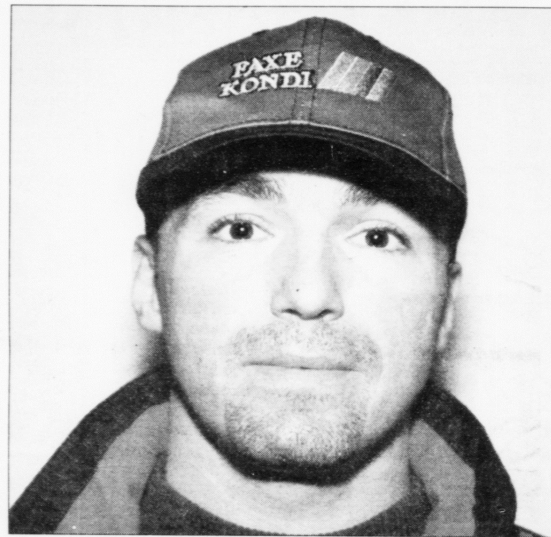
At venjarar og feløg skiljast, áðrenn sáttmálaásetta tíðarskeiðið er liðugt, er ikki ókent, hvørki burturi ella í Føroyum, har viðurskiptini í fótbóltinum gerast alt meiri lík teimum rúndunum okkum.

Tað er heldur ikki ókent, at feløg og venjari skiljast stutt eftir, at tey hava gjort sáttmála. Nýggjasta

dømið um hetta, sum hevur við føroryngar at gera, var tá felagið hjá Tóða Jónsson, FCK, valdi at geva venjaranum, Christiani Andersen, sekkina, eftir at hann hevði havt ábyrgdina av liðnum í tveimum landskappingardystum. Tóði Jónsson hevur ongantið sagt nakad serligt um, hvussu hetta gekk fyrri seg, men donsku fjölmiðlarnir hava sagt, at spælarnir høvdu ikki álit á manninum, sum varð mettur at vera besti venjarin í Danmark, tá hann og FCK gjørdur sáttmála.

Tað menniskjaliga verður ongantið vírmett

Tá uppskot varð lagt fyrri aðalfundin hjá FSF um at heikka loyva talið á útlendingum sum spæla við í føroysku kappingini, úr tveimum og upp í fyra, var formaðurin í NSÍ tann, ið greiðast gav til kennar, at hann var sera ivasamur í hesum, hann setti spurnartekin við hvøra nýttu føroyskur fótbóltur fór at fáa burturúr útlendingunum.

Milan Cimburovic bleiv ikki gamal í venjarastarvinum hjá NSÍ

Nú rógva vit aftur á aftur og spyrja Jákup Mortensen, um royndirnar í hansara egna felagi ikki hava víst, at hann hevði rætt í sínum sjónarmiði, og at hann hevur sjálvur verið ov skjóttur at seta ein útlending í starv.

Og NSÍ formaðurin svarar soleiðis:

– Tað eru fleiri lutir í hesum. Eitt er at fáa útlendskar spælarnar til felagið, og eitt annað er, at vit skuldu hava ein nýggjan venjara. Hvat viðvíkur útlendsku spælarnum, so havi eg framvegis tað sjónarmiðið, at tað bara skal vera í undantaksfórum, at vit fáa so vorðnar henda vegin, og tá skulu teir tilføra felagsnum nakað heilt serligt. Eg kann í hesum sambandinum nevna, at vit framvegis hava jugoslaviska málverjan. Hann eru vit sera glaðir fyri, bæði tí hann er ein góður málverji, og tí hann sum venjari hjá øðrum málverjum í felagnum leggur nakað eftir seg.

– Hin spurningurin var viðvíkjandi útlendska venjararnum. Har mugu vit bara ásanna, at okkara royndir hava staðfest tað, sum vit áður hava sagt. Vit hava triggjar venjarar í felagnum, sum hava tikið allar tær útbúgvingar, ið kunnu faast í Føroyum, og nú aftaná

kunnu vit hyggja í bakkspeglid og siga, at vit høvdu onga orsök til at fara aðra staðni eftir venjara. Tað vóru vit í nevndini, sum tóku avgerðina um at seta fremmandan venjara, men tað er einki loyndarmál, at spælarnir vóru spenit uppá at fáa ein ókendar mann at hava ábyrgdina.

NSÍ hevur fleiri ferðir havt útlendskar venjarar, og tað er meiri enn eina ferð komið fyrri, at NSÍ hevur havt vitjan av útlendingum, ið hava verið uppá tal sum venjarar, men so er eingin avtala komin burturúr alikavæl.

– Royndirnar vísa, at vit skulu ikki undirmeta persónligu viðurskiptini. Ein útlendingur kann hava stóran fakligan førleika, men um tað visir seg ikki at vera gott samband millum venjaran og spælarnar, so nyttar tað fakliga ikki so nógv. Og tá føroysk feløg fara langt burtur at leita eftir venjarum, so verður møguleikin størri fyrri ymsum mentunarligum uppfatanum og soverðið kann vísa seg at vera sera óheppið. Tá kann tað skjótt vísa seg, at tað føroyska, sum í fyrstu atlogu ikki kendist eins spennandi og tað útlenska, i longdini roynist betri.

jh

Kemiin millum spælarnar og venjaran hjá NSÍ var ikki nóg góð